
Polskie publikacje Roku Szekspirowskiego

Biuletyn Polonistyczny 9/26/27, 144-146

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

22. Kamila Schuster, Biblioteka Łukasza Opalińskiego, marszałka nadwornego koronnego (1612-1662)
23. Władysława Sokołowska, Alina Żarnowiecka, Jerzy Pluta, Kronika wydarzeń naukowych i kulturalnych miasta Wrocławia w roku 1965. "Rocznik Wrocławski"
24. Krystyna Stefanicka, Józef Dzierzkowski - ossolińczyk
25. Stanisław Strauss, Ikonografia śląska w zbiorach gabinetu grafiki Ossolineum
26. Józef Szwagrzyk, Pieniądze na ziemiach polskich w Tysiącleciu Państwa Polskiego
27. Józef Szwagrzyk, Obieg, wartość i siła nabywcza monety polskiej w okresie groszowym
28. Maria Zawiańska, "Wiosna Ludów" w czasopiśmie Ossolineum
29. Tadeusz Żabski, Towarzystwo literacko-słowiańskie we Wrocławiu w pierwszym okresie działalności (1836-1860)

3. POLSKIE PUBLIKACJE ROKU SZEKSPIROWSKIEGO

W dniach od 23 kwietnia 1964 do 23 kwietnia 1965 r. trwał Rok Szekspirowski, ogłoszony z okazji 400 rocznicy urodzin Szekspira. Rocznica ta zmobilizowała uczonych całego świata do rozlicznych nowych prac o poecie. Również w Polsce okres ten upamiętnił się publikacjami nie notowanymi nigdy dotąd w takiej liczbie. Oto ważniejsze z nich w porządku chronologicznym:

A. Wydania książkowe

1. St. Hellsztyński, Człowiek ze Stratfordu, Warszawa 1963, drugie wyd. 1964, PAX; pierwsza biografia poety w języku polskim
2. St. Hellsztyński, Moje Szekspiriana, Warszawa 1964, PIW; dziesięć rozpraw z lat 1929-1959
3. A. Ryszkiewicz, J. Dąbrowski, Szekspir w plastyce polskiej, Wrocław 1965, Ossolineum; album 56 reprodukcji polskich artystów na tematy szekspirowskie
4. W czterechsetną rocznicę urodzin Szekspira. "Zeszyty Nau-

kowe Uniwersytetu Łódzkiego", seria 1, zeszyt 39, Łódź 1965; pryczyunki pracowników katedry filologii angielskiej UŁ.

5. Poland's Homage to Shakespeare. Commemorating the Fourth Centenary of His Birth 1564-1964, Warszawa 1965, PWN; pod redakcją St.Helsztyńskiego; kilkanaście prac w języku angielskim.
6. J.Kott, Szekspir współczesny, Warszawa 1965, PIW;wznowienie pomnożonych "Szkiców o Szekspirze" z roku 1961, które doczekały się przekładu na ponad dziesięć języków obcych
7. H.Fluchère, Szekspir, dramaturg elżbietański, Warszawa 1965, PIW, przełożyła Violetta Komorowska, opracował Julian Rogoziński.

B. Artykuły w czasopismach zagranicznych

1. St.Helsztyński, Polish Translations of Shakespeare in the Past and Today, Zeitschrift für Anglistik und Amerikanistik. Berlin 1964, Heft 2
2. St.Helsztyński, Primed'e o priman'u Sekspira u Polskoj. "Filološki Pregled", Beograd 1964, I-II
3. St.Helsztyński, Schöne Shakespeare-Ausgaben in Polen, "Marginalien", Heft XVI, 1964, Berlin.

Wykaz niniejszych publikacji, jak i zestaw kilkudziesięciu artykułów szekspirologicznych z prasy polskiej, zebrany przez St.Helsztyńskiego, ukazał się w tomie bibliograficznym w "Shakespeare Quarterly" 1965, nr 3, w Nowym Jorku.

C. Wydania tekstów

1. W.Chwalewik, "Hamlet", Wrocław 1963, Ossolineum. Tekst angielski, przekład polski, noty i przypisy
2. W.Szekspir, Sonety. Wybór i opracowanie Jerzego Sity. Warszawa 1964, PIW
3. W.Szekspir, Sonety. Wybór i opracowanie Jerzego Sity. Warszawa 1964, PIW. Wydanie luksusowe, dwujęzyczne. Przedmowa J.Kotta
4. W.Szekspir, Poematy. Przekład M.Słomczyńskiego. Warszawa 1964, PIW

5. W. Szekspir, Król Lear. Przekład W. Chwalewika, Warszawa 1964, PIW
6. W. Szekspir, Dzieła dramatyczne w przekładach J. Paszkowskiego, St. Koźmiana, L. Ulricha. Opracowali St. Helsztyński, R. Jabłkowska i A. Staniewska. Warszawa 1964, PIW, tomy 1-6. Szóste z kolei wydanie dramatów poety w Polsce.

4. POLONISTYKA W UKRAIŃSKIEJ SRR

Ukraińska polonistyka posiada dawne tradycje, sięgające pierwszej połowy XIX w. Już za czasów A. Mickiewicza silne było zainteresowanie kulturą polską na uniwersytecie charkowskim. Żywo interesowali się kulturą polską wybitni pisarze i filologowie ukraińscy: Iwan Franko, Lesia Ukrainka oraz Aleksander Potiebnia. Szczególnie wzrosło zainteresowanie kulturą polską po Rewolucji Październikowej, co wyraziło się przede wszystkim w licznych przekładach na język ukraiński (przekład "Pana Tadeusza" przez Maksyma Rylskiego - 1927 r., wydanie wyboru dzieł Orzeszkowej po ukraińsku - 1930 r. i wyboru poezji Władysława Broniewskiego - 1935 r.) oraz w licznych pracach naukowych w zakresie języka polskiego i literatury, podjętych przez wybitnych filologów ukraińskich: prof. prof. A. Bieleckiego (Charków), M. Woźniaka i J. Święcickiego (Lwów), S. Rodziewicza i S. Sawczenkę (Kijów), E. Rychlika (Nieżyn).

Najsilniejszy rozwój ukraińskiej polonistyki nastąpił jednak po II wojnie światowej. W tym czasie utworzono na uniwersytetach w Kijowie i Lwowie katedry filologii słowiańskiej, które poświęcały wiele uwagi polonistycznym badaniom naukowym oraz przygotowaniu młodszej polonistycznej kadry naukowej. Wielu absolwentów studiów slawistycznych na tych uniwersytetach stało się później pracownikami naukowymi w dziedzinie polonistyki na Ukrainie: W. Strutinski, M. Riekubn, I. Glinski - jako tłumacze i redaktorzy; J. Bułachowska, W. Wiedina, A. Gribowska, A. Zarwa, S. Lewinska, A. Niepokupny, M. Pilinski, N. Romanowa, O. Tkaczenko, J. Jaworska i inni - w dziedzinie szeroko pojętej filologii polskiej.